

{ אז נדברו }

פרשת ויקרא תשע"ח | שבת [ראש] החודש | גליון מספר: 373 | לסדר: "החודש הזה לכם ראש חדשים..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

”כה אמר ה' בני בכורי ישראל...”

מעשה שהיה במלך שכעס על בנו... הוא היה מאוד מאוכזב מההתנהגות שלו... הוא ציפה ממנו שהוא יתנהג כמו נסיך אצילי... כיאה וכיאות להתנהגות מלכותית של בן מלך... ולמעשה הוא התנהג בצורה ברוטלית כמו בן אדם מהשוק... המלך כ"כ כעס עליו על בנו... הוא החליט ללמד אותו לקח... להראות לו עד כמה הוא מפסיד מההתנהגות הזולה שלהם... קרא המלך לעבדיו ואמר להם: תפשיטו מהבן שלי את בגדי המלוכה... תלבישו אותו בגדים זרוקים... כן... כמו שהוא אוהב... כמו שלובשים כל האלו האלו מהשוק... ותשליכו אותו מהארמון ותשימו אותו בשוק... שישתובב לו בשוק כמו כל הפשוטים... זה הרי מה שהוא רוצה... וכך הווה... הנסיך הופשט מבגדי נסיכותו... נתנו לו ללבוש בגדי ג'ינס זולים והוא יצא לשוק...

לא עבר שבוע ימים!!! וכל המדינה על הרגלים... שמעתם??? הבן של המלך מסתובב בשוק כמו אחד הפשוטים... מה??? אתה בטוח??? אני לא מאמין... לא יכול להיות... בא... בא תראה... המוני אנשים מתגודדים סביב בן המלך... והוא לא יודע מה לעשות עם עצמו... הוא החליט שהוא מכחיש כל קשר... הוא עשה פרצוף כזה מתנער... כאילו לא יודע מה רוצים מהחיים שלו... לא... מה פתאום... מה אתם רוצים מהחיים שלי... אני בכלל לא הבן של המלך... אני סתם סטפן השיכור... הבן של המלך מכחיש...

ולא רק הוא... גם המלך!!! גם המלך בעצמו מנסה להכחיש בתוקף... לא... השתגעתם??? זה לא הבן שלי... שניהם מנסים להכחיש כל קשר... גם המלך וגם הנסיך... **ותכלים: העם לא קונה את הלוקש!!!** העם מתעקש בתוקף ומתגודד סביב סטפן המוזנח וטוען: זה בן המלך!!!! אנשים מגיעים בהמוניהם לשוק... אוטובוסים מפוצצים עוצרים בכניסה לשוק... וכולם נוהרים כדי לצפות במחזה המשונה... בנסיך הכ"כ חשוב שנראה כמו אסופי מהשוק... לא הייתה ברירה!! והמלך כינס ישיבת קבינט דחופה... והוא התפלא בעיני מקורביו... מאיפה העם כ"כ משוכנע שזה הבן שלי??? הרי **גם אני** מכחיש... וגם **הבן שלי** מכחיש... והוא גם לבוש בגדים כ"כ פשוטים... ואין שום סיבה שיחשבו שהוא נסיך... אז למה בכל זאת העם ממשיכים לטעון בעקשנות שזה הבן שלי??? **חייכו השרים ועבדי המלך וענו לו:** אדוננו המלך!! לא יעזור לך כלום!!! הבן שלך בלי עין הרע דומה לך שתי טיפות מים!!!

ואי לכך: לא יעזור כלום... גם אם תלביש אותו סמרטוטי סמרטוטים ותשליך אותו לא ליד הפח, אלא גם בתוך הפח... כולם יגיעו לפח ויצביעו ויגידו הנה הבן של המלך!!!! הוא קאופי שלך!! יש לו את התנועות שלך... יש לו בטבע את התכונות שלך... את ההבעות שלך... וגם אם שניכם תנסו להכחיש כל קשר ביניכם... לא תצליחו... **אתם לא תוכלו להתפטר אחד מהשני!!!!** הוא הבן שלך... הוא בבואה שלך!! ואי לכך ובהתאם לזאת: אין לך ברירה אדוננו המלך אלא להחזיר אותו מהר מהר לארמון... ולקבל אותו באהבה... יש לציין שהמלך שמח לטענת השרים והחזיר את בנו הנסיך... שניהם נפגשו והחליטו שאין ברירה: אנחנו לא יכולים להיפרד מקשר דם זה!

---הסיפור הזה הוא מדרש מפורש! (רבה שמות מ"ו ד.) **והנמשל הוא כמובן:**

כה אמר ה' בני בכורי ישראל!!! אנחנו בנים של הקב"ה!!! אבל משום מה אנחנו לא הכרנו במעלתנו... ולא התנהגנו בהתנהגות אצילית כיאה לנסיכים... פזלנו דווקא לשוק... ראינו שם את האנשים הפשוטים והזולים ודווקא זה מה שמצא חן בעינינו... רצינו להיות פשוטים... זולים... מופקרים... המלך ראה שזה מה שאנחנו רוצים... והוא ציוה לעשות כרצוננו... הפשיט מאיתנו את בגדי המלוכה... הליביש אותנו סמרטוטים... ושלה אותנו בגלות... היינו בטוחים שזהו!!! מעכשיו אף אחד כבר לא יזהה אותנו... לא יכיר אותנו... ונתערב בגוים ונהיה כמו כולם... אבל שום דבר לא עזר לנו!!! הנשמה האלוקית שלנו היא **חלקנו!!!** חלק אלוך ממעל!! **שתי טיפות מים!!!** יש לנו משהו בעצם הנשמה שלנו שהיא אלוקות בעצמה!!! והנקודה הפנימית של יהודי היא דומה כביכול לדיוקנו של מלך!!! ולא עזר לנו כלום... איפה שהלכנו... ואיפה שנאבדנו... תמיד היה את הגוי התורן שזיהה: הנה!! זה בן המלך!! ניסינו להתכחש... ניסינו בכל דרך להתנער מזה ושום ניתוח פלסטי לא הועיל לנו... תמיד הקופסא השחורה שלנו נשארה עם תעודת זהות אלוקית!!! (אגב: סתם לשבר את האוזן: בדרך כלל: לאדם עצמו קשה לזהות שהוא דומה להורים שלו!! תמיד אחרים הם אלו ששמים לב!! הוא בעצמו בדרך כלל כמעט ולא שם לב לזה מעצמו... תבדוק את זה... זה בדוק... אז בשביל זה יש אנשים אחרים שהם אלו שתמיד יודעים להגיד יש לך את ההליכה של אבא שלך... ויש לך את הדיבור של אמא שלך... אותו דבר כאן: אנחנו מצד עצמנו תמיד התקשינו לזהות את הקשר שלנו לבורא עולם!!! אדרבה... תמיד חשדנו שאנחנו אולי מאומצים... אבל אז תמיד הגיע הגוי התורן וידע בדיוק להצביע לנו ולהוכיח לנו בדרכים משלו עד כמה אנחנו מיוחסים... לא נותר לנו אלא להנהן עם הראש ולהסכים עם הגוי... להודות לו על המידע החשוב שהוא גילה לנו... ולשלוח אותו לחיים ולשלום... ומכאן ואילך לקחת את המידע הזה למקום הנכון ולתכלית הנכונה... ולא חלילה לרכבות המוות שהוא רצה לקחת אותנו מחמת זה ודו"ק) **ההמשך בדף 2 בגיליון זה...**

לקבל את הגיליון **במקט:**
0795908616

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

ניתן לקנות את הקונטרס

ליל סימורים שהיה הקב"ה-

שומר ומצפה

ובו מאמרים בעניני חג הפסח ובין הזמנים.

בפלא': 0548446691 או במייל הרשום בדף 1

כמו כן ניתן להשיג חוברת זו אצל הנציגים הממונים

שבישיבות

מוקדי מכירה:

ירושלים: בית וגן רח' הרב פרנק 29 קומה ב'

אזור רמות רובין 47 קומה ב'

ביתר גבעה ב' אזור רמי לוי 0548450998

בני ברק: קבוץ גלויות 9

משפחת בויס רחוב השלושה 11.

חזון איש 34 (פינת דסלר משי' דרייפוס) 0527117271 (ניתן

לקבל גיליונות יחידים מידי שבוע בכתובת זו, גם בבין

הזמנים ניתן להשיג שם גיליונות מודפסים- מיום חמישי)

חדש: פתח תקווה- אזור ביהכנ"ס הגדול 0504124235

חדש: בית שמש: נהר הירדן 9 רמה ב', משי' צוויבל.

אשדוד- 0504120311

קרית ספר: מרומי שדה 3 0527-7174781

ברכפלד- 0533109169 (כולל עטרת שלמה)

גרין פארק- 0527644795

אופקים: שפירא 0534112035

נתיבות: 0548473542 (בין 7-9 בערב)

צפון: חיפה: הדר, שכפולית רחוב ביתר.

נווה שאנן: חניטה 81 משפחת זלושינסקי

רכסים: הורדים 4 א' משפ' קריצ'לר לתאם: 0548415410

כרמיאל- 0527136165 משפחת שטיימן.

טבריה: 0504163727 רח' גוש עציון 1 בשעות הערב.

חדש: צפת: מאור חיים- 0533199511

מה בחוברת??

- מה השאלה שהקב"ה ישאל אותנו במפגש הראשון והמרגש בסיום אלפיים שנות גלות??
- נראה לי שהקב"ה מסתדר גם בלעדי... יש לו מספיק עוייבדים יותר רציניים ממני... לא ככה??
- מהי ההסתרת פנים המומלצת ביותר... שצריך כל אברך כולל להתפלל שאם נגזר הסתרת פנים אז שזה יסתכם בזה??
- מהי השיחת טלפון הישירה האחרונה שהייתה לנו מול הקב"ה...?? ואז ניתק הקשר, והנבואה נכנסה לתקן של "לא זמין...??"
- אני רוצה להחמיר... אני מרגיש את עצמי ראוי לכך, מה אני צריך לבדוק טוב לפני כן??
- איזה מבצק חדשות היה אומר רבי הקדוש מידי בוקר בתחילת השיעור היומי??
- לפניך מערכת לניתוב שיחות, תוכל לחזור בכל עת לתפריט הראשי ע"י הקשת סולמית, לבחור בן עליה הקש אחד, לבחור צי"קאבער הקש 2.. (משנה שעברה)

פרטים בחוברת...

(המשך מדף 1-) ואת זה אנחנו מתקשים להפנים!! יש לנו נטיה להסתובב עם ראש באדמה... ולהרגיש שאנחנו סתם... עוד איזה אחד מהשוק... שמסתובב שכוח ומרגיש כמו סמרטוט... ואם חלילה מתגנבת לה איזה מחשבה ש... שאולי אני בן מלך... אולי אני כן שווה משה... מיד מגיע היצר הרע עם שטריימל גדול גדול ועם פנים מוכיחות ונוזף בי כהוגן: איך אתה מעיז להתגאות?? איך אתה מעיז לחשוב שאתה מאן דאמר?? מי אתה בכלל... אתה כלום... אבל לא!!! זה יצר הרע לכל דבר!!! אין פה מקום לגאוה!! ואין פה שום התנשאות!! זה בכלל לא קשור אלי!!! אני לא הבעלים על הנשמה שלי... הנשמה שלי היא חלק אלוך ממעלי זו עובדה... והיא דומה כביכול שתי טיפות מים לבורא עולם!!! אני יכול עד מחר לנסות להתנער מזה... אבל זו המציאות... היהודי המומר שעשה הכל בשביל להתנער מהנקודה היהודית הזו... ברגעים של אמת הוא פגש אותו ובגדול...

גם בן המלך המדובר... היה אולי רוצה להתנער מהתו פנים שלו... מהדימיון הטבעי שלו למלך... אבל מה אפשר לעשות... הוא פשוט דומה לו שתי טיפות מים!! הוא לא יכל לברוח מזה! זה בכלל לא בבחירתו... זה לא שייך לא לגאוה ולא לענוה, זו פשוט מציאות!!!

אנחנו יהודים- אנחנו בני מלך!! ולא יעזור לנו כלום... לא נוכל להתכחש לכך הזה...

זו מציאות!! יש בתוך כל יהודי נשמה שהיא אלוקים שלם בקטן!! יש לנו דיוקנו של מלך... הנפש החיים מבאר: שהקב"ה עשה כל יהודי בבחינת "בעל הכוחות כולם", לעניין זה שהוא במעשיו הפותח והסוגר של כל העולמות כולם, זה שיבר שהקב"ה קיבע ותיכנת בתוך כל נשמה אלוקית, אין לנו אפשרות להגיש ערעור על זה! אין לנו בחירה על זה!! זו פשוט עובדה!!

כשהקב"ה שלח את משה בפעם הראשונה לפרעה, כדי שיוציא את עם ישראל ממצרים, מה המשפט הראשון שהקב"ה אמר למשה להגיד לפרעה?? כה אמר ה' בני בכורי ישראל!!!

זהו!!! זה הכל!!! בורא עולם שלח אותנו להודיע לך שאתה מתעסק עם הבנים שלו...

מה?? מה הלאה...?? נו... אז מה?? פרטים יבואו... חכה לפגישה הבאה... בפרשת וארא, אז משה ואהרן שוב מופיעים אצל פרעה והפעם הם יתחילו להסביר לו בדיוק מה הם רוצים... אז הם יתחילו להוכיח לו עד כמה ה' גדול וכמה הוא יחיד בעולמו... ואם תחכה עוד קצת בסבלנות, אז בעוד שנה... אז יהיה מתן תורה, ואבא שבשמים יתגלה אלינו ואז הוא יגיד לנו בדיוק מה הוא רוצה מאיתנו... כל זה בהמשך... פרטים יבואו...

אבל כעת עזוב את כל זה!! עכשיו אנחנו לפני זה... מה המשפט הראשוני?? מה הנקודה הבסיסית??

כה אמר ה' בני בכורי ישראל!!!

המסר הזה אמנם נאמר לפרעה... אבל השדר העיקרי היה מופנה לאותו בן בכור... כן עם ישראל... תדעו לכם שאתם הבנים שלי!!! הבכורים שלי!!! ומה שיהיה ומה שלא יהיה... גם בתוך הגלות... וגם כשאתם מלוכלכים בחומר ובטיט... וגם כשאתם מעורבים לגמרי במצריים והללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז... שום דבר לא יתגבר על הקופסא השחורה!! על נקודת ה"בני בכורי ישראל..." אחרי שתפנימו את זה- בני היקרים... אחרי שתראו מה זה רגשות אבא אוהב שמעניש ומתנאם בצורך שעינה את בנו... אחרי שתפנימו את זה... אז אנחנו נוכל להתקדם לשלב הבא... ואז אני אגיד לכם מה הלאה... מה אני רוצה ממכם... איזה עבודת ה' מוטלת עליכם, אבל כעת תתרכזו בהנחת יסוד הזו!!!

בינינו לבין עצמנו... את הכל אנחנו יודעים... חוץ מאת הנחת יסוד זו.

אנחנו יודעים שיש תורה וצריך לקיים מצוות... אנחנו עסוקים כל היום בתרי"ג מצוות... ואנחנו מקפידים על קלה כבחמורה... אבל מי מאיתנו חי ומרגיש ונושם: אני בן!!! בן של הקב"ה... מי חי ככה?? מי מסתובב מאושר וגאה אני בן מלך??

את המסר הזה הקב"ה רוצה שנפנים בימים אלו!!! קודם כל הקב"ה רוצה שאני אפנים שאני יקר לו... שאני "משנה" לו... משנה לו אם טוב לי או לא... משנה לו מה אני חושב עליו... מצער אותו שאני חושב עליו שהוא לא אוהב אותי... ומטריד אותו למה אני כ"כ משוכנע שאני לא שווה ולא מעניין אותו... דבר ראשון: הקב"ה רוצה שנדע שאנחנו חשובים לו!! שאנחנו בנים בכורים שלו!! זו המשימה הראשונים שמוטלת עלינו... אחרי שנפנים את זה בליל הסדר... אז יהיה אפשר להתקדם הלאה... לספירת העומר ולחג השבועות. בהצלחה.

אגב: במאמר המוסגר: מעניין לציין: כתוב שהקב"ה אמר למשה לך תאמר לפרעה כה אמר ה' בני בכורי ישראל... אבל אם תשים לב: לא כתוב בשום מקום שמשנה רבינו אמר את זה לפרעה... מה הפשט בזה??? **אז שמעתי הסבר נפלא** מתלמיד חכם גדול שליט"א שביאר:

שהקב"ה הכין את משה מראש... יתכן שיגיע שלב שפרעה יגיד נו... בסדר, אני מוכן לשלוח אתכם... צאו ממצרים... אתם לא מעניינים אותי, אבל יש חצקל אחד שאני אוהב אותך... אותו תשאירו... יש איזה דתן אחד... אבירם אחד... שהייתי רוצה שישאר פחות יחד איתי... תצאו כולכם אבל רק אותו תשאירו לי, על זה!!! על זה הקב"ה מקדים ואומר למשה: אין כזה דבר!! תודיע לו מראש שהאופציה הזו לא באה בחשבון!! אם פרעה יאמר לך שהוא מוכן לשחרר את כולם חוץ ממישהו אחד... מה תענה לו? מצטער... בני בכורי ישראל... בדיוק הוא הבן הבכור של הקב"ה... עליו הוא לא יוותר בשום אופן... טוב... אני מוכן לוותר על חצקל... אז לפחות תשאירו לי את דתן החוטא הגדול... לא!!! גם הוא בדיוק הבן הבכור של הקב"ה... וגם אם הוא יתעכב ולא יעבור את ים סוף בזמן... הוא יגיע מאוחר... והקב"ה יקרע את ים סוף במיוחד בשבילו... כי הוא בני בכורי ישראל!! ה"בני בכורי ישראל" הייתה תשובה שמוכנה לכל יחיד ויחיד שפרעה יסמן אותו ויאמר אותו תשאירו לי, ועל זה גופא הקב"ה לא מוכן לוותר, זה בני בכורי ישראל, (ובייחס לשאלה: אכן ההצעה הזו לא באה מצידו של פרעה, לכן משה גם לא הוצרך לענות לו כן.) כל יהודי באשר הוא, הוא הבן הבכור של הקב"ה, לא נותר לנו אלא להפנים זאת ולדעת להעריך את כוחו אננו...

יש כלל ברזל: הנאות אי אפשר לגנוב מהקב"ה...

אם הקב"ה קצב לך שאתה תקבל עומר אחד של סיפוקים והנאות... זה מה שתקבל... אה... אבל מה קורה אם אני אתחכם ואני אגנוב עשרה עומרים לגולגולת??? אין בעיה... בבקשה... אתה יכול לגנוב כמה שאתה רוצה... ויתכן שגם תצליח לגנוב... אבל שתדע לך לך!!! שהשמחה שלך מוקדמת... כי אתה בסה"כ תסחוב יותר... בסה"כ תזיע יותר... אבל בשורה התחתונה כשאתה תבא הבייתה אתה תגלה שלא קבלת **גרם אחד יותר** ממה שהקב"ה קצב לך!!! **זה כלל ברזל!!!!** כל הבחירה שלנו זה רק כמה להזיע... כמה לסחוב... אבל במבחן התוצאה. התוצאה שווה... ולא העדיף המרבה...

אגב: בימינו הכלל ברזל הזה הוא נוגע בעיקר בייחס לחוסר ישירות בדיני ממונות או בכל מיני מעקפים הלכתיים נוספים בשביל להרויח סיפוקים והנאות...! כי סו"ס הקב"ה כעת לא מגביל אותנו בעומר לגולגולת... אין הגבלות רשמיות ב"מותר לך" מה שכן יש... יש מחסומים הלכתיים בשלל נושאים שכאן יש לנו יצה"ר לבצע עקיפה בפס לבן... כל אחד וניסיונות העקיפה שלו... אם זה בנושאי קדושה ופגעי טכנולוגיה ואם זה בדיני ממונות... שמי שחושב שהוא יעקוף אותם והוא ירויח מזה עשרה עומרים במקום אחד... על זה נאמר: ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר".

והנה!!! מעשה שהיה... עוד סיפור... לפני הרבה שנים... לפני חמשת אלפים שנה... עוד לפני דור המבול... אז הופיעו לראשונה הגנבים הראשונים בהיסטוריה!!! מדובר היה באנשים לא פשוטים... מדובר באנשים שהכירו את אדם הראשון בכבודו ובעצמו והם ידעו טוב מאוד שיש בוס לעולם... והם גם ידעו שהבורא קצב לכל אחד את התקציב הפרטי של המזונות והנאות והסיפוקים שלו... אבל בכל זאת... הם רצו להתחכם... הם הגיעו מהדלת האחורית וניסו לגנוב!!!! לגנוב הנאות מבורא עולם... ויראו בני האלוקים... ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו... הקב"ה אמר לא!!! הקב"ה הציב גבולות מסוימים של איסור והיתור!!! והם פרצו את הדלת של החדר אוכל וגנובו... ואז התחיל להיות חמס וגזל בעולם... **מה המשמעות הפנימית של חמס וגזל???**

כן... אני יודע שהקב"ה נתן לי תקציב מסוים!!! את העומר לגולגולת הפרטי שלי זה מה ששייך לי!!! אבל אני רוצה יותר... והיות ואין לי יותר... אז אני אגנוב מהשני... אגנוב סיפוקים והנאות מהשני... מה שנקרא השלמת ציד... נו... מה קורה כשהקב"ה אומר לקחת רק עומר אחד לגולגולת ומגיע יוצמח ומתחכם ולוקח עשרה עומרים??

מה סיכמנו? ש... מה קורה לז? הוא סוחב כמו סבל... מזיע כמו שצריך... הגב שלו נשבר... ואחרי כל המאמץ והייגע... הוא מגיע הבייתה עם העשרה עומרים ומניח אותם על השלחן... ואז הוא מגלה

המשונה הזה??? ו... ו... והכי הכי: מה כל זה קשור לעוגות מצות???

ובכן: כעת ניגש לתשובה: הרי כך:

מעשה שהיה כך היה... ידידנו יוצמח... נעים להכיר... מדובר בטיפוס "איפכא" ניק מובהק... כל דבר שמשנה רבינו אומר הוא צריך דווקא לעשות ההיפך... האמת היא שאי אפשר לדון אותו... הייתה לו ילדות קשה במצרים... הוא ראה מחזות אימה של תינוקות מושלכים ליאור... ומאז שיצאנו ממצרים כל דבר הוא צריך לעשות דווקא ההיפך... והנה... הקב"ה התחיל להוריד לנו לחם מן השמים... ומשה רבינו מצווה שכל אחד יקח רק עומר אחד לגולגולת!!! לא יותר... אבל יוצמח לא מוותר... אני דווקא!!!! דווקא אגנוב עשרה עומרים לגולגולת... יוצמח מגיע ולוקח עשר קילו מן במקום קילו אחד... הוא מגיע הבייתה... ו... ומה מתברר?? **"ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר"**... נשאר רק קילו אחד!!!! לא הועלת כלום... חשבתי שהצלחתי לגנוב עשר קילו מן... ולמעשה זה נשאר רק קילו אחד... אבל יוצמח לא מוותר כ"כ מהר... ולמחרת שוב... יוצמח מגיע ובמקום לקחת עומר אחד הוא לוקח עשרה עומדים... הוא סוחב כבד... מגיע הבייתה מתנשם ומתנשף... הוא רק מניח על השולחן ושוב: לא העדיף המרבה... שוב... קילו אחד בלבד נשאר!!! איפה נעלמו תשע?? הקב"ה לא מרשה לגנוב... לכן הוא לקח אותם בחזרה... אבל יוצמח עקשן... למחרת שוב... שוב הוא סוחב עשר עומרים כמו סבל... שוב מגיע עם גב שבור הבייתה... ורק מניח על השלחן ושוב מוצא רק קילו אחד... שבוע ימים יוצמח מתעקש... ותנחש מי נכנע בסוף??

צפוי!!! בסופו של דבר יוצמח נכנע!!! זהו!!! הוא כבר לא לוקח יותר עשרה עומרים!! הוא לוקח רק עומר אחד בלבד לגולגולת!!! **מה קרה???** מה... יוצמח חזר בתשובה?? הוא פתאום נהיה ירא שמים??

לא!!! ממש לא!! צר לי לאכזב אותך קורא יקר: יוצמח נשאר מרדן וחסר יראת שמים... **רק מה??** אחרי הכל יוצמח הוא לא מזוכיסט!!! כבר שבוע ימים שהוא נוכח לראות שהוא סוחב נטו לחינם!!! כבר שבוע ימים שהגב שלו נשבר מעשרה עומרים שברגע שהוא רק מגיע הבייתה הם פתאום הנפכים לעומר אחד... נו... אז דיי... יש גבול כמה יוצמח יכול לסחוב לחינם... לכן גם יוצמח שלנו שתמיד צריך לעשות ההיפך... אבל הפעם גם הוא נכנע... כי הוא הבין שהוא לא מרויח כלום... רק סוחב לחינם...

פרשת המן היא מדגם למציאות האמיתית שלנו בעולם הזה!!!

גם היום הקב"ה שולח לכל אחד מאיתנו לחם מן השמים... (יש רק גזירה שלא רואים את זה במוחשי וצריך להאמין בזה...) הקב"ה קוצב לכל אחד את השיעור המדויק... את העומר לגולגולת הפרטי שלו... לכל אחד יש תקציב של אפשרויות וסיפוקים והנאות שהקב"ה הקציב לו... **זהו!!! זה מה שיש!!!** ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר!!!

מה הקשר בין עוג מלך הבשן לעוגות מצות???

יש מדרש מאוד מעניין שאומר: שעוג מלך הבשן נקרא בשם עוג על שם עוגות- מצות!!!! **א"ר שמעון בן לקיט משוס בר הפרא פליט היה שמו, שנאמר ויבא הפליט, ולמה נקרא שמו עוג פבא ומלא את אברהם פטוסק בעוגות הפכסה,** (ילקוט תהילים רמז תתפ"ג) במילים אחרות כתוב כאן: שיש איזשהו קשר בין עוג מלך הבשן למצות- לעוגות מצות... **והדברים כמובן טעונים הבנה:**

נו... אז מה ואותו פליט הגיע לאברהם אבינו בדיוק בערב פסח... ובדיוק אז אברהם עם הפינער בעיצומם של אפיית עוגות מצות... אז מה... לכן מגיע לו להיקרא עוג...?? (לכה"פ הוא היה עוזר... אבל הוא רק הפריע לאברהם... רק הוציא אותו מהמאפיה למלחמת המלכים...?)

ואם כבר מדברים על עוג... אז משהו השתנה אצלי בראש בייחס אליו... **תבין:** כשהייתי ילד תמיד חלמתי שיום אחד אני אהיה ענק כמו עוג מלך הבשן... כן... כמו כל ילד שרוצה להיות הכי ענק שרק אפשר... אבל עם הזמן... כבר הספקתי להתחרט... אני כבר לא כ"כ רוצה להיות ענק כמוהו... כי חשבתי עליו קצת... ניסיתי להיכנס לנעליים הענקיות שלו... ופתאום קלטתי שעוג מלך הבשן היה בסה"כ **בן אדם מאוד מאוד מסכן ואומלל...** תחשוב: בן אדם כזה ענק... בסך הכל הוא נורא מוגבל... בשום אירוע הוא לא יכל להשתתף... שום בית לא הכיל אותו... עם אף בן אדם הוא לא יכל לתקשר נורמלי כי הממדים הענקיים שלו פשוט לא איפשרו תקשורת בין אישית נורמלית עם בני אדם אחד מול אחד... ממילא עוג היה אדם מבודד ואומלל... שהענקיות שלו הייתה **נשו בעורכיו!!!**

עוג היה מסתכל מלמעלה על כל האנשים הפיצפוניים ולבו היה יוצא מקנאה... הרי כל מה שיש לי יש להם... לי יש רמ"ח אברים וגם להם יש אותו דבר... זה לא שיש להם חצי מאברים שיש לי... יש להם הכל בדיוק כמוני... רק אצל הכל קומפקטי... נוח... נייד... כל ההבדל הוא: שאני טרנזיסטור ענק ומסורבל... והם נגנים אמפי שלוש כאלו קומפקטיים... שיכולים להתנייד ולהגיע לכל מקום... **בשלמא אם היה לי מה שאין להם!!!** לכולם היה שתי ידיים ולי היה שמונה ידיים... לכולם היה שתי רגלים ואילו אני הייתי מרבה רגלים... נו... לפחות הייתי מרויח משהו מהענקיות שלי... לכה"פ היה לי משהו שאין להם... (הפיל הוא אמנם ענק אבל יש לו לכה"פ חוטם יחודית שהוא יכול לבצע איתה פעולות מרהיבות עין... נו... זה כבר ריווח... הוא לפחות חולק לעצמו מקום מיוחד בגן חיות...) אבל אני?? אני כלום!!! אני אדם סטנדרטי כמו כולם... אין בי שום דבר מיוחד יותר מכל אחד אחר... רק הכל אצלי בגדול... לבו של עוג היה יוצא מקנאה כשהוא היה רואה אנשים סטנדרטיים... **למה?? למה נגזר עליו העונש**

מכניס בשבילו עוגות מצות...

עוג התפלא מאוד: מה...?? בורא עולם הגדול והנורא מסתפק בעוגות כאלו קטנות??? לא יכול להיות... הרי אני עוג... מי כמוני יודע מה זה גדול וענק... ולי עוג הענק לא מספיק העוגות הפצפופניות האלו... זה לא מזז לי... זה נתקע לי בין השיניים... אז לבורא עולם הגדול והנורא שהנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך... לו זה כן מספיק???

ענה אברהם לעוג: עוג עוג... אתה טוען שהעוגות האלו לא מספיקים לך...?? **לא! זה לא מדויק!!!** פעם!!! **פעם הרי זה כן היה מספיק לך...** רק מה??

רצית **יותר**... לא הסכמת לאכול מצות... לא הסכמת להאמין לקב"ה שהוא זה שסיפק את הצרכים שלך... רצית לגנוב ממנו סיפוקים כדי להרחיב את מעגל האפשרויות שלך... לכן!!! לכן הוא עשה אותך עוג... ומאז זה באמת לא מספיק לך... (ולא למדת לקח ואתה ממשיך בדרך זו... והנה הגעת לפה רק מהסיבה הזו... בשביל להמשיך לגנוב סיפוקים...) המשיך אברהם אבינו ואמר לעוג... אז זהו!!! **שלאבינו שבשמים זה כן מספיק!!!** מספיק לו "עוגה" אחת קטנה של יהודי... שבועה הזו-ובמצה הזו היהודי מכריז ואומר: אני מאמין בבורא עולם!!! אני מאמין שהכל ממנו... ושהוא מספק לי את כל הצרכים... ולכן אני מסוגל ללכת אחריו במדבר בארץ לא זדוה... לקב"ה העוגה-מצה הזו... זה מספיק... **באותו מעמד עוג קיבל תשובה מוחצת!!!** והתשובה הזו הגיעה במקום... אוהו כמה שזה הגיע במקום... מי כמוהו יודע בשביל מה הוא בא לכאן... והנה הוא רק מגיע... ואברהם מסביר לו אחת ולתמיד למה הוא כזה עגול... **אומר אברהם אבינו:** העם היהודי מכין עוגות מצות!!! עוגה מלשון עיגול!!! למה המצות הם עגולות...?? כי עיגול זה ביטוי יהודי... עיגול מבטא מעגל חשמלי סגור... אין מה להוסיף... אין לאיפה לפרוץ... הכל כבר קצוב. הקב"ה באמצע ואנחנו במחול סביבו...

זה המסר העיקרי שעם ישראל מקבל בפסח!!! המדרש מתאר: שכשמה רבינו אמר לישראל ולקחתם אגודת אזוב... הם היו בטוחים שה"אזוב" המדובר זה משהו בממדים של פרמידה... הם התחילו לשאול את משה מה זה אומר... כמה זה עולה?? ואז משה הצביע להם על איזה עשב שגדל פרא... ואמר להם: זה זה!!! עם ישראל היו בההלם: מה... הקב"ה הגדול מסתפק בזה?? כן!!! הקב"ה מסתפק באגודת אזוב ובעוגות מצות... לקב"ה לא חסר עוג מלך הבשן... מה כן חסר לקב"ה?? יהודי קטן קטן שאין בעולם הזה מכריז באמצעות העוגות מצות שהוא מאמין בקב"ה והוא מוכן ללכת אחריו במדבר בארץ לא זדוה...

לדברים אלו יש רובד יותר עמוק ופנימי...

ואולי ההמשך יבא בשבוע הבא-- אם ירצה ה'...

שלאברך כולל מספיק איזה ליקר טוב לכבוד שבת בשביל להרגיש ג'נטלמן... ואם כעת ערב פסח מספיק לאשתו איזה תכשיט עדין ויפה של 250 שקל שבעלה משמחה לכבוד הרגל... ואילו בשביל הענק הזה...?? הוא צריך לעשות סוף שבוע בתיאלנד בשביל להרגיש שהוא פירגן לעצמו... ואשתו צריכה לקבל ממנו שעון שוויצרי מותגי (ומכוער... עכ"פ לטעמי...) בשווי 20.000 שקל ובשורה תחתונה: התוצאה בסה"כ שווה: **שניהם יצאו מאושרים!!!** רק עוג מלך הבשן צריך קונטיינר של הוצאות ונסיעות ובזבזים ובירוקרטיות בשביל להרגיש שהוא עשה משהו... ואילו לאברך כולל מספיק לפנק את עצמו במאתים שקל יותר מכל שבוע... וזהו... הוא כבר עשה את שלו... **התוצאה תהיה תמיד שווה!!!** זה לא יאומן עד כמה שזה ככה!!!

זה פשוט ככה!! ללא כל גוזמא!!!

אברך יקר: כשאתה רואה את אותו שיינע ייד... איך שהוא מתפנק... כשאתה רואה את כל הפרסומות הנוצצות בעיתון איפה להיות בפסח... כשאתה מתמודד מול כל "החיים הטובים" האלו... תסתכל על זה במבט נכון!!! המבט הנכון הוא: שיש אנשים שנעבאך... **הם עוג!!!**

ועוג מלך הבשן הוא מוגבל... נטו מוגבל ומסורבל!!! הוא היה מאוד שמח להיות שבע מ"ככותבת הגסה כמוה וגרעניתה..." אבל הוא לא יכול... הלוע שלו ענק... המעיים שלו עוד יותר ענקיות... ובשביל להגיע לשובע שלך!!! לשובע שאתה הגעת מכמה כזיתים... הוא צריך קונטיינרים שלימים... תבין אותו... **זו ההסתכלות האמיתית!!!** אתה מסתכל על האנשים הענקיים האלו ואתה מקנא?? יש לך טעות... אתה ב-500 שקל של פעם בשלושה חודשים שאתה מבזבז על איזה טיול נחמד עם ארטיקים וקולה ובמבה בלי הגבלה... אתה נהנה לא פחות ממנו...

לא פחות ממנו!!! תסתכל לו בעיניים... אני אומר לך שזה ככה...

נחזור לעניינינו... בפתח המאמר נשאלה השאלה: למה באמת עוג נקרא על שם העוגות מצות שאברהם עשה באותה שעה?? מה זה קשור??

ובכן: הרי אותו פליט-עוג... לא סתם הוא הגיע פתאום לאברהם... החשבון שלו היה שהוא רצה לקחת את שרה... ובשביל זה הוא בא במיוחד לאברהם כדי לשכנע אותו שיצא למלחמה להציל את לוט (ואז אברהם יהרג ועוג יוכל לישא את שרה...) בקיצור: **עוג לשיטתו!!!** כבר אז לפני המבול הוא רצה לגנוב הנאות מהקב"ה יחד עם שאר בני דורו... ו"בזכות" זה הוא נהיה ענק... ועכשיו הוא מנסה להמשיך ב"הצלחה המסחררת" שלו... והוא רוצה כעת לגנוב גם את שרה... הוא מגיע!!! **ולפתע מה הוא רואה??** הוא רואה את אברהם אבינו עובד קשה... מה... מה אתה עושה?? אני עושה עוגות מצות!!!

מה... מה זה העוגות מצות האלו??

עונה לו אברהם אבינו: **בורא עולם!!!** בורא עולם מגיע היום בערב אלינו לסעודה- "לתא דרחמנא" ואנחנו

שבסופו של דבר **התוצאה שווה!!** בשורה התחתונה נשאר לו רק עומד אחד בידיים... **כי כפי שסיכמנו הנאות וסיפוקים אי אפשר לגנוב מהקב"ה...**

זה בדיוק מה שקרה עם אותו דור... דור הנפילים... הקב"ה פנה אליהם: אתם רוצים לגנוב ממני הנאות?? נתתי לך ככר לחם אחת... ו... ואתה רוצה לבצע עקיפה ולגנוב יותר ממה שנתתי לך???

אין בעיה!!! בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו... אתם רציתם יותר...?? אני אעשה אתכם **יותר**... והקב"ה באמת עשה אותם **יותר**... איך?? אין באמת הקב"ה עשה אותם **יותר???**

הקב"ה פשוט עשה אותם **ענקיים!!!**

הקב"ה לקח אנשים שעד כה הגובה שלהם היה מטר שמונים... והוא פשוט עשה אותם **יותר**... עשה אותם בגובה קילומטר שמונה מאות!!! תחשוב שניה: מה הגדרה של בן אדם ענק?? **יותר!!! מיותר!!!**

כי שוב: בן אדם ענק זה בן אדם רגיל לחלוטין!!! אין שום הבדל בינו לבינינו... כל ההבדל הוא: שאצלו הכל בענק!!! גדול יותר... מסורבל יותר... מסובך יותר... לפיכך שני אנשים רעבים... אדם נורמלי ו--עוג מלך הבשן... שניהם צריכים לאכול ושניהם גם צריכים לשובע... **רק מה ההבדל???** אדם רגיל יאכל לחם בשיעור ככותבת הגסה... וזהו!!! תתיישב דעתו עליו! אבל עוג מלך הבשן?? הוא יצטרך לאכול קונטיינר שלם של לחם... עד שהוא ישבע... נו... התוצאה בסופו של דבר שווה!!! שניהם בסופו של דבר יצאו שבעים אותו דבר!!! לשניהם יש את אותו בורא עולם ש"משיבי לכל חי רצון"... כל ההבדל הוא: שעוג בשביל לשובע... הוא יצטרך הרבה הרבה יותר לעבוד!!! הוא יצטרך לסחוב עשרה עומרים בשביל להגיע לתוצאה של עומר אחד לבן אדם רגיל!!! זה היה העונש של ה"גנבים" הראשונים בהיסטוריה... רציתם יותר?? תקבלו יותר!!! מה הם קיבלו?? הם נהיו ענקיים!!! אדם ענק הוא יותר?? בטח שיותר... אבל מה?? מה יותר?? יותר גובה... יותר כבד... יותר עיניים גדולות... יותר עבודה... יותר כסף... יותר בזיעת אפיך... ו... ובשורה תחתונה התוצאה שווה!!! שנינו שבעים אותו דבר!!! **הננס והענק הולכים לישון עם אותה בטון!!! עם אותה תחושה!!!**

עוג מלך הבשן זה לא סיפור היסטורי... עוג מלך הבשן קיים גם היום!!! יש בינינו המון עוגים למיניהם... יש הרבה אנשים שיש להם עיניים גדולות... הם רוצים תמיד יותר... ובדרך שאדם רוצה לילך בא מוליכין אותו... אתה רוצה להיות **יותר???** הקב"ה יעשה אותך **יותר**... ו... ו... ואז הקב"ה עושה אותם **יותר**... איך?? הקב"ה פשוט עושה אותם ענקיים... מה פירוש ענקיים?? הקב"ה נותן להם עיניים גדולות... המושגים שלהם נהיים יותר גדולים... כל משאלת לב נהיית אצלם נהיה בגגדול... ותכל'ס... בשורה התחתונה: שנינו בסה"כ רוצים להיות שבעים!!! שנינו בסה"כ רוצים להיות מאושרים!!! וכל ההבדל הוא:

כל טוב...

אני הולך למנחה מעריב...

מי שלא מכיר את המשפט הזה שיריר את ה'יד...?? כן... הנשים מתלוננות... שבין הזמנים הגברים חצי מהיום נמצאים במנחה מעריב... נס שקוראים לזה שם... לפחות קוראים לזה מנחה מעריב... תתאר לעצמך שלא היה לנו מנחה מעריב... מה היינו אומרים להם???

אבל!!!! הגמ' אומרת: לעולם יהא זהיר אדם בתפילת המנחה... אני לא מבין; למעוטי מאי?? למעט שחרית ומעריב... וכי בהם לא צריך להזהר?? מה יש במנחה שצריך להזהר בה יותר מכל תפילה???

הפשט הוא לאורה כך:

אם שמת לב תפילת מנחה היא לא בתחילת היום וגם לא בסוף היום... אלא באמצע היום!!! בנינו... לא נעים להגיד בקול... אבל ברוב הפעמים זו שעה לא נוחה... הייתי אומר אפילו תקועה... ובנינו... הרבה פעמים תפילת מנחה היא עול כזה... ישנה מין תחושה כזו... אני מוגבל כי עדיין לא התפלתי מנחה... אני לא יכול לנסוע... לא יכול לישון... כי... כי יש לי פתאים מנחה... אז באא... כא נתפלל מנחה עכשיו... כא נגמור עם זה... נכון???

אבל בא נחשוב רגע: באמת למה?? למה תפילת מנחה היא באמצע היום?? מהו "חז"ל לא ידעו שזו שעה לא נוחה?? נו... מה אתה אומר?? מה התשובה?? כנראה שזה גופא המטרה!!! דווקא בגלל שזה בשעה התקועה הזו... דווקא זה מה שהקב"ה כעת רוצה!!! הקב"ה רוצה שתדע להפסיק באמצע החיים... ו... ולפרוש לתפילה!!!! תתפלל ואז תמשיך הלאה... זו משימה יומיומית... כל יום ואמצע החיים שלו... כל יום והטרדות שלו... והקב"ה רוצה את התפילה שלך דווקא מתוך הטרדות האלו!!!

זה הפשט: לעולם יהא אדם זהיר בתפילת המנחה!!! לתפילת המנחה יש קושי קבוע!!! כל יום בערב פסח... אני מוציא את עצמי מתפלל מנחה בסיטואציה אחרת... באמצע עניין... והקב"ה רוצה דווקא את המנחה הזו!!! דווקא באמצע צביעת הבית!! דווקא באמצע הסידורים!!!

זה חלק בלתי נפרד מעבידת תפילת מנחה!!!!

לדעת להתפלל מתוך החיים... מתוך היום... מתוך הטרדות... כן... לדעת ללכת לאצקוביץ מתוך הקניות בר"ע... ולדעת ללכת לזכרון משה מתוך הסידורים במלכי ישראל... צריך בשביל זה עבודה מיוחדת!! לעולם יהא אדם זהיר בתפילת המנחה!!!!

תראה כל תפילת מנחה כתפילה יחידה... שעליה באופן ספציפי הקב"ה פונה אליך ואומר: אני רוצה דווקא אותה!!! ומי יודע... יתכן שהקב"ה רוצה למלא משאלות לך לטובה דווקא מתוך התפילה החפוזה הזו... שהרי אליהו לא נענה אלא בתפילת המנחה... כא נעבור על זה...

כל טוב... אני הולך למנחה...

גוט שבת!!! גוט חודש!!! וגוט שבת פרשת החודש!!!

השבת הקרובה!!!! הרבה יהודים בתחל לקראת השבת הזו... כולם עומדים דרוכים וסקרנים... יש לשבת הקרובה הרבה השלכות דומיננטיות... נו... נראה אותך מנחש מה יש בשבת הקרובה???

השבת הקרובה תהיה **א** ל' באדר **א** בניסן!!!! זה תלוי בראיית הלבנה... אם יהיה אפשר לראות את הלבנה בכניסת שבת... אזי בשבת הקרובה יהיה כביכול "חילול" שבת המוני... אלפי יהודים שמתגוררים במרחק הליכה (של 12 שעות עד 18 שעות) מירושלים ילכו מהר הביתה... יברכו את הילדים... יעשו סעודת שבת מקוצרת... ויתפסו מהר את הרגלים ויעלו לירושלים כדי להעיד על ראיית הלבנה... כן... על שני חדשים מחללין את השבת על ניסן ועל תשרי... מפני תקנת המועדות...

עכשיו: למה כולם עומדים סקרנים?? מה זה כ"כ משנה אם ר"ח יהיה בשבת או ביום ראשון???

אוה... אל תשאל... הענין הוא שאם ר"ח ניסן יוצא בשבת המשמעות היא שליל הסדר יוצא בשבת!!! ואילו אם ר"ח ניסן יוצא ביום ראשון... אתה יודע מה המשמעות?? שערב פסח חל בשבת!!! אתה יודע מה ההבדל?? אוה... שמים וארץ... (בימינו אין סמעה נפ"ם... כל ההבדל מתחיל ונגמר האם יעשו שריפת חמץ ביום ג' או ביום י"ד... וכסובן שהאסמח'ת מאוד לא אוהבות ערב פסח שחל בשבת... כי זה נורא מסבך אותם... למה? תשאל אותם...)

ובכן: אם ערב פסח חל בשבת יש כמה וכמה הבדלים מאוד משמעותיים!!! זה מערך שונה לגמרי:

דבר ראשון: כל השינוע של הכבש לבית המקדש הוא הרבה יותר מסובך ורגיש... כי תבין: בערב פסח רגיל... ראש החבורה מרכיב את הכבש על הכתפיים שלו (ככה הוא הכי שמור מכל הדוחק) ועוד אחד מביא איתו סכין... עוד אחד מביא איתו מים לניקיון הקרביים... ובקיצור: מגיעים מאורגנים... אבל כשההנחה נעשה בשבת הרי אסור להעביר ארבע אמות ברשות הרבים... אתה לא יכול לא להרכיב את הכבש על הכתפיים וגם לא להגיע עם סכין... אז מה עושים?? תוחבים את הסכין איכשהו בין הקרניים של הכבש... ונותנים לו ללכת לבד... כן!!! כמה שקרבן פסח חשוב וחיבי עלינו... הרי שמירת שבת חמורה הרבה יותר...

דבר שני: כשערב פסח חל בשבת ליל הסדר מתאחר באופן משמעותי!!! ולמה?? כי אחרי שגומרים להקריב קרבן פסח אסור לצאת מבית המקדש!!! כי... כי שוב זה הוצאה והעברה ד"א ברה"ר... (בשלמא מקודם היה לך כבש חי... אבל עכשיו הוא כבר שחוט... יש לך עסק עם בשר שא"ל לטלטל אותו) ממילא כולם מתעכבים בבית המקדש עד מוצאי שבת... וזה אחת המעמדות הכי מרגשים: תחשוב מה שזה... שעת רעוא דרעוין... כל עם ישראל עומדים על מקומם!!! הכת הראשונה שסיימה ראשונה את קרבן פסח... היא יוצאת החוצה ומתמקמת בהר הבית!!! ואילו הכת השניה שסיימה יותר מאוחר... היא מתמקמת בחיל... (חיל זה שלב יותר פנימה מהר הבית... יותר קרוב לעזרה...) ואילו הכת השלישית והאחרונה... להם אין כבר לאיפה לצאת והם נשארים על מקומם בעזרה... תחשוב: איזה מעמד נורא הוד... את חטאי אני מזכיר היום... לפני כמה שנים ערב פסח חל בשבת... ו... ואני אמנם תמיד מקפיד להיות זריז ולהיות מהכת הראשונה... אבל בגלל שזה חל בשבת היה לי יצר הרע מיוחד להיות עצלן באופן חד פעמי... כי אם אני אהיה בכת השלישית... אז ברגע שגמר קרבן פסח... אני אזכה להשאר בעזרה עד מוצאי שבת!!! אזכה לעוד שעתים להיות בחצרות בית ה'... (לעומת זאת אם אני אהיה זריז אעשה את הפסח בכת הראשונה אני אצטרך לפנות את מקומי לכת השניה והשלישית ואסתפק בלהתמקם רק בהר הבית... אז לא חבל? אם כבר עומדים על המקום ולא יכולים לצאת... לפחות אני ארויח שאני אהיה בתוך העזרה ואני אוכל לחטוף עוד כמה תפילות בעת רצון הכי גדולה ובמקום הכי קדוש... אה??) ואכן התעצלתי "קצת בכוונה" ועשיתי קרבן פסח רק בכת השלישית... ואי אפשר לתאר את גודל ונוראות המעמד... הגענו והקרבונו את קרבן פסח... אמנם די התייבשתי... סו"ס אני מקריב פה עם כל אלו שנקראים עצלנים... עם כל אותם אלו מהרגע האחרון... ההקרבה הסתיימה די מהר... כי כידוע הכת השלישית היא מועטת יחסית... הלויים ששוררו את ההלל נעצרו באמצע ההלל... באהבתי כי ישמע ה'... כי זהו... הסתיימה ההקרבה... יש לציין שזה היה "פחות נחמד"... לא חשבתי שזה יראה ככה... אבל אחר כך!!! אחרי שהסתיימה ההקרבה... לפתע שלוה נפלאה השתררה בעזרה... ותחושה מרוסמת... תחשוב: אני עומד פה בשעת רעוא דרעוין... כף הרגל שלי כולה מבוססת בדם!!! בדם של "בדמיך חיי"... איזה רגעים נעלים... איזה הרגשה נעלית... התחלתי לדבר עם ה'... בכיתי... סיפרתי לקב"ה כמה אני רוצה להתקרב אליו...

כמה אני רוצה לעלות ולהתעלות ולעשות את רצונו... הרגשתי שאני כביכול נמצא עכשיו במצרים והקב"ה מנשק אותי בראשי ואומר לי: בדמיך חיי!!! ואז!!!! לפתע נשמע הקול האדיר של המגרפה... כמו כל יום... ואז כצפוי התחילו דחפיות... מה י?? הכהן נכנס להקטיר קטורת של בין הערביים, וכעת צריך לפרוש מבין האולם ולמזבח... (ממילא אוטומטית שטח העמידה של הציבור מצטמצם באופן משמעותי...) אני עומד על קצות האצבעות ואז אני רואה את הכהן עולה במעלות האולם עם בוך קטורת וביד חבירו מחתת גחלים... דממת קודש השתררה בעזרה!!! כולם מתפללים... זועקים באלם קול... אתה יודע מה זה קטורת של בין הערביים ועוד בערב פסח... ועוד ברעוא דרעוין?? אשרי עין ראתה כל אלה... אח"כ נכנס הכהן להיטיב את הנרות... וכשהוא יצא... עלה בן לוי עם מפתחות ההיכל... נעילה!!!! נעילת שערי העזרה... ותוך כדי שפתי מרחשות: הצל מאחרי לפרוש מן השבת **בלתי תהיה סגור** מהם כל ששה ימים...

חרגנו מהנושא... נחזור לעניינינו... זה אחד מההבדלים הבולטים בין ערב פסח שחל בשבת לבין ערב פסח רגיל... ויש עוד רשימה ארוכה של דברים... ואחד מהם זה שאם ערב פסח חל בשבת אזי לא מקריבים חגיגת י"ד... ממילא כל משפחה איכשהו לארגן לעצמה סתם בשר... בשר חולין כדי לאכול אותו לפני קרבן פסח כדי שיהיה נאכל על השובע (וכשאוכלים בשר חולין... זה קצת מלחיץ... כי חכמים גזרו טומאה על בשר חולין שהוא פוסל את הקודש... ממילא צריך להפריד ביניהם באופן הרמטי) וחוץ מזה... יש קבוצה שלימה של תנאים שסוברים שחגיגת י"ד דוחה שבת וכיון שלמעיישה לא נוהגים כמותם... אז הם חוששים לדין הזה... וממילא כשערב פסח חל בשבת הם פשוט בורחים לדרך רחוקה כדי לא להתחייב בקרבן פסח... ולא להיכנס לספק... (והם עושים פסח שני)

עכ"פ כל זה עומד על המאזניים בשבת הקרובה!! אם יצליחו לראות את הלבנה ויקדשו את החודש בשבת אזי ערב פסח יהיה רגיל... בערב שבת... אבל אם לא יצליחו אזי ערב פסח יחול בשבת... נו... תכלס: מה הכי טוב שיהיה?? מה להתפלל?? שא' ניסן יהיה בשבת או ביום ראשון?? זו שאלה טובה!!! השאלה את מי אתה שואל... לכל אחד יש את השיקול שלו... לדוגמא: הכהנים מעדיפים שערב פסח יחול בשבת... משום שאז מותר להקטיר את אימורי הפסח כל הלילה... (שהרי חלבי שבת קרביין ביו"ט לעומת זאת ערב פסח רגיל, הרי אימורי הפסח הם בגדר חלבי חול שאינם קרביין ביו"ט ואסור להקטיר אותם כל הלילה) הנה לך שיקול מזוית של כהן... אבל אנחנו בגגגודל מעדיפים שערב פסח יחול בערב שבת... כי כשהוא חל בשבת ליל הסדר מתאחר מאוד מאוד, כי הצליה וההליכה לא דוחים שבת... והכל נדחה למוצאי שבת... ועד אז הילדים נרדמים... ומה תגיד על הצדוקים שהם בשבת הקרובה עושים עצרות תפילה שליל הסדר יצא בשבת כי ככה יצא שממחרת השבת זה שבת בראשית... האמת היא שגם אני הייתי רוצה שככה יהיה... שככה נחסוך מריבות איתם... אבל חכמים לא חושבים ככה... כי... כי אדרבה, צריך להוציא מליבם!!! בקיצור: לא משעמם בעם ישראל... מה שבטוח: נחיה ונראה!!! וה' הטוב בעיניו יעשה... גוט שבת... גוט חודש... וגוט שבת פרשת החודש...

וכשהקב"ה מגיש חשבונות של נוכחות?!

"וכל מדוה מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם כן"!!! מה פירוש מדוה מצרים--- אשר ידעת? מה זה ידעת??

הרי מה זה מדוה מצרים? זה עשרת המכות... אז מה שייך "אשר ידעת"? וכי גם אנחנו קבלנו עשרת המכות??

אלא מאי??? כל מדוה מצרים- כל מכה שהמצרי קיבל זה היה **מקביל** למדוה ישראל!!!! כל מכה שהמצרי קיבל זה היה מכה ישראל ידע אותה!!! ידע אותה מקרוב!!! כל סטואציה של סבל שהיה למצריים בעשרת המכות היה יותר מידי מוכר וידוע ליהודים!!! מוכר עד כדי משקעים!!! היהודי היה שומע את הגוי נאנח... וזה היה מחזיר אותו אחורה... אוי אוי... מי כמוני יודע מה שזה... לא הייתה צפרדע אחת מיותרת במצרים... כל נשיכת צפרדע שמצרי קיבל... הרי העבד הישראלי ידע להסביר לו בדיוק מה ההיסטוריה שלה... על איזה מאורע היא מגיעה... כל נשיכה שהמצרי קיבל ברגל מהארירה... היהודי ידע להסביר לו בדיוק על איזה מעשה זה הגיע... והוא גם ידע להסביר לו למה זה ברגל שמאל ולא בימין ולמה זה בקרסול ולא בברך... היהודי ידע להסביר למצרי שכל מדוה מצרים שאתה מקבל... הכל חשבוניות שהקב"ה מחזיר לך על מה שאני "ידעתי" ממך... ובשעתו הייתי בטוח שאף אחד לא יודע ואף אחד לא רשם ואני לא מעניין את אף אחד... והנה... שאתה קעת מקבל... הכל חשבוניות שהקב"ה שמר לך מכל מיני דברים שעשית לי ואתה הספקת לשכוח... ו... והאמת היא שגם אני היהודי הספקתי לשכוח... (גם אני זרקתי את המסמכים... כי הייתי בטוח שזה לא מעניין את אף אחד...) אבל קעת הקב"ה מזכיר לי... כשאני שומע אותך צועק מכאב ברגל... זה מציף לי את הכאב ברגל שאתה הסבת לי...

זה הפשט בפסוק: וכל מדוה מצרים הרעים- אשר ידעת!!!

בעשרת המכות עם ישראל עברו תהליך שיקום באמונה בהשגחה פרטית... במשך שנים אני סובל ועובר מה שעובר ואני בטוח שהקב"ה לא רשם... ולא מגיש חשבונות... אבל בעשרת המכות... פתאום הקב"ה הוציא גליל ארוך ארוך של חשבונית שמשטרעת על פני עשרות שנים... גליל שהתבטא בכל לגימת דם וכל קרקור צפרדע וכל אבן ברד שנפלה בדיוק לפי החשבונית.

זו נקודת המסר שאנחנו צריכים להוציא מהדישה בהתעללות במצרים... אנחנו צריכים להחזיר לעצמנו שהקב"ה רואה הכל!!! הקב"ה רואה כל אנחה... כל צער... בכל צרתם לו צר... שום פעימת לב מבוהלת ונחרדת לא נאבדת ממנו... אה... אני לא רואה כלום...?? אה... זה נראה שהקב"ה כביכול מתעלם???

אז הנה!! בשביל זה יש לנו עשרת המכות... ובשביל זה יש לנו ליל שימורים שהיה הקב"ה **שומר ומצפה** הוי... בני היקרים... מתי!!! מתי אני כבר אוכל להוציא לכם את החשבונות?? מתי אני אוכל לגלות לכל שהייתי אתכם על כל צעד ושעל?? מתי אוכל להוכיח לכם ש"**אנוכי ארד עמר מצרימה**" ואנוכי אעלך גם עליה!! מת??

התקופה הזו של יציאת מצרים הייתה תקופה עם עומס אדיר של רגשות... עומס של הפתעות... באמצעות המכות כל יהודי עמד נפעם מול הגילוי המרעיש עד כמה הקב"ה היה איתו על כל צעד ושעל... הקב"ה הפגיש את היהודי ב"חשיפה מבוהלת" עם כל קמפוז סבל שעבר עליו... וכעת באמצעות הנקמה והמכה למצרי, הקב"ה הראה לו ששום קרעכץ לא נאבד...

כתוב: כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות!!! בימים אלו צריכים אנו להתמלאות באמונה שהקב"ה רואה כל צער... כל קושי... והקב"ה יראה ויוכיח לנו בדרכים משלו איך הוא

כמו שכל גירוד הכי קטן של יהודי הצמיח כינה למצרי...

ככה להבדיל: כל צער וול הפעוט ביותר שיש ליהודי בקיום רצון ה'; הרי הקב"ה יראה לנו בדיוק מה זה פעל!!! ואיזה עולם נחצי זה בנה לנו!! ואיזה תיקון הוא יצר בעולמות העליונים!!

ועד אז... עד שהקב"ה יראה לנו את זה, לא נותר לנו אלא להצטרף לגעגועים ולכיסופים העצומים והנוראים ליום הגדול והנורא שהקב"ה שומר ומצפה לו... מתי כבר תגיע הגאולה והעתידה ואז הקב"ה יראה לכל אחד ואחד מאיתנו איך שהוא היה איתנו על כל צעד ושעל ובחן וצירף וחיקר כל תנועה הכי קטנה שלו... בא נחשוב רגע על הרבש"ע!!! בשלמה אנחנו... אנחנו נמצאים פה, בעולם הזה... לא חושבים יותר מידי הרבה... יש לנו פה קושי... שם איזה מצוקה... נו... ממשיכים הלאה... אבל תחשוב על הרבש"ע... שהוא גם כמו אבא צריך לסבול את הצער שלנו... לראות אותו מצטרפים ולבכות יחד איתנו... וגם!!! גם לשבת ולחכות ולצפות מתי אני כבר אוכל להתגלות לבני האהובים ולהראות להם עד כמה הם לא לבד... עד כמה אני איתם בכל צעד ושעל... עד כמה כל דבר הכי קטן מחושבן להנאתם ולטובתם!

מי יתן שבליל הסדר הקרוב נוכל כבר לעבור בסך, נדדם בבית אלוקים בקול רנה ותודה... ונזכה לקבל חביקה ודביקה מאבינו שבשמים, נחזיק אותו חזק חזק... אחזיתיו ויותר לא ארפנו...

כשאנחנו עוסקים בדרשות חז"ל בעניין יציאת מצרים אנחנו נתקלים בהמון המון דרשות חז"ל שדשים ומתעסקים הרבה בסבל והצער שהיה לעם המצרי מעשרת המכות... חז"ל מרבים לתאר איך שהמצרים סבלו מהצפרדעים ואיך הם התגרדו מהשחין והכנינים ואיך הערוב נגס בהם מכל פינה... ויש מזה הרבה עסק... יש על זה הרבה תויריה ודרשות ממקראות מפורשים... **ואני עומד ושואל:** מה העניין לדוש כ"כ הרבה בסבל והצער שעבר על המצריים בעשרת המכות?? מה יצא לי מזה?? שלא תבין לא נכון... אני לא מרחם עליהם... מגיע להם... אבל מה העניין לדשדש בזה?? מחז"ל משמע שזה חלק בלתי נפרד מסיפור יציאת מצרים... חלק מהעניין זה לשבת ולתאר עד כמה ליהודי היה טוב... אבל לא רק!!! אלא גם כמה למצרי היה רע... כמה הוא סבל... ובדיוק איך הוא סבל... וכמה הוא הצטער... וכמה הוציא והכאיב לו כל מכה ומכה... מה? מה העניין בזה?? איך אני אמור להרגיש כשאני יושב כבר שעתיים בליל הסדר וכל הזמן עסוק בתיאור עד כמה המצרי היה אומלל?? איזה מסר חיובי יוצא לי מזה???

זו שאלה!!! שאלה שמתבקשת!!! וצריך לפתוח את הנושא הזה...

והביאור בזה הוא נפלא ועמוק עד מאוד:

כשאנחנו מסתכלים על יציאת מצרים במבט שטחי... איך אנחנו קוראים את המפה?? **אנחנו רואים את זה ככה:** המצרים התעללו בנו במשך שנים... התעללו והעבידו אותנו ועשו בנו כרצונם... עד ש-דיי!! יום אחד הקב"ה הופיע והראה להם מה שזה... ואז הוא "הכניס" בהם מכות... אבל מממה מכות... ומכאן ואילך לא נותר לנו אלא לשבת רגל על רגל ולהנות מהדרור והחירות ולהתגלגל מצחוק על המפלה של אויבינו...

אבל לא!!!! לא ככה קוראים את המפה... הסיפור האמיתי הוא הרבה יותר פנימי ומשמעותי: לפני שלושים ושמונה וחצי שנה... אני הייתי משועבד בבית של מרחואן... והיום הוא נתן לי מכה כואבת ומשפילה במרפק... באותו לילה שכבתי במיטה ונזכרתי במכה שהוא נתן לי והתחלתי לבכות... בשקט... בכרית... אף אחד לא ראה את הדמעות שלי... אף אחד לא ידע מה קרה...

אבל לא!!!! באותה שעה יחד איתי בכה גם אבא שלי- אבי שבשמים... וגם הוא כביכול לא יכל להידם באותו לילה!!!! הוא כעס נורא... איך המרחואן הזה העיז לנגוע בבן שלי?? אבא כעס וכעס ולא נחה דעתו עד שעוד באותו לילה הוא ברא צפרדע!!! צפרדע מיוחדת!! שהתפקיד שלה יהיה בבא היום לתת ביס הגון במרפק של מרחואן!!!! נקמה!!! נקמה נקודתית על המרפק ה"לא במקום" שהוא הכיח אותי היום... הצפרדע הזו כבר עומדת 38 וחצי שנה... מוכנה לשיגור!! מחכה להוראה...

הלאה... למחרת עסקים כרגיל... על הבוקר מרחואן הגיע והעיר אותי כמו איזה דוב... אה... ההללו! תקום כבר... אבא שבשמים נעלב באופן אישי מהבוטות שלו... ובמקום!!!! באותו מעמד הוא ברא דוב מיוחד שבבא היום יופיע במכת ערוב, והוא יגש למיטה של מרחואן בדיוק באותה שעה שהוא העיר אותי כמו דוב... רק לאחר שהקב"ה ברא את אותו דוב, נחה דעתו... הלאה... חוץ מזה... מרחואן לא נתן לי להתקלח... רק פעם בשבוע... הייתי שוכב מידי לילה במיטה ומתגרד... מישוה רואה?? לא!!! מישוה מתעניין?? לא!!! למישוה איכפת שאני מרגיש לא נוח?? אף אחד!!! אבל לא!!!! באותה שעה אבא שבשמים היה יחד איתי... הוא "יכל" לסבול את הגירודים שלי... הוא כ"כ כעס על מרחואן... ועל כל גירוד שלי אבא שבשמים ברא כינה!!!! כינה מיוחדת!!! שהיא תיפרע ממרחואן בבא היום... שלושים ושמונה שנה הכינה הזו עומדת בשמים ומחכה ל"נתיב אפון" הנקודתי של הקב"ה!!! עשרות שנים חלפו... ויום אחד מרחואן הסתובב לו בעיצומה של מכת כינים מוקף במיליון שלוש מאות שבעים ושלוש כינים כמנין הגירודים שאני גרדתי במשך שלושים ושמונה שנה אצלו... וכן הלאה וכן הלאה... אפשר להמשיך עם התיאורים האלו כל הלילה עד שיבואו התלמידים ויאמרו הגיע זמן ק"ש של שחרית...

עכ"פ מה אני בא לומר? ברגע שהגיעו עשרת המכות למצריים!!! אז המצריים עצמם אמנם היו עסוקים במכות שלהם...

אבל היהודים?? אצל היהודים, המכות האלו היו מוכרות... מוכרות יותר מידי טוב... כשמעתי את מרחואן צועק... אי... מגרד לי... התחלתי לבכות יחד איתו... מי כמוני יודע מה זה הגירודים האלו?? אתה תספר לי מזה גירודים? אני פתאום מגלה שהקב"ה היה איתי בגירודים של פעם!! אני רואה שכשגירד לי אבא שבשמים הרגיש את זה... אני חשבת שהקב"ה בכלל לא רואה... והנה פתאום קעת אני שומע את הצליל!!!! את הצליל של מרחואן... את הצליל המוכר שלי!!!! אני שומע מהקול של מרחואן כאילו יש פה דו שיח... כאילו הקב"ה פונה אליו ואומר לו: מה זה היה צריך להיות הגירודים של הבן שלי?? מכל אנחה מאלפי האנחות שמרחואן עושה על כל גירוד... אני שומע את הקב"ה כביכול מגיש לו חשבונית... ובכן: לבן שלי גירד ביום פלוני... אז קבל... וגם למחרת גירד לו... אז בבקשה... וגם שבוע לאחר"כ... (אני מתנצל שאני מכניס לך כינים לתוך שולחן שבת... מה אעשה שמרחואן לא נתן לי להתקלח לכבוד שבת)

כלומר: כשעם ישראל עמדו מול המכות של המצריים... זה לא היה סתם דיסטיות!!!! זה לא שאנחנו עמדנו וראינו את קלונם של המצריים והתפוצצנו מצחוק... **לא!!!** הקב"ה בהזדמנות זו הוציא לכל יהודי **חשבונית** בטווח של שמונים שנה... שמונים שנה שאני נמצא לבד... ואני בטוח שהקב"ה לא רשם... לא יודע מה קורה איתי... לא עוקב אחרי החשבון... והנה!!! יום אחד הקב"ה מופיע **ובבת אחת הוא מוציא לי את כל החשבונות!!!** הוא מגיש לי נוכחות!!!! נוכחות של 24/7... ואיך הוא מוכיח לי את הנוכחות?? הוא פשוט מחזיר לאדוני המצרי את כל מה שהוא עשה לי אבל במרוכז...

זה הפשט **הפשט** בפסוק בפרשת עקב: